

רע"פ 10232/17 - עובד רAOBN NGD מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 10232/17

לפני:

כבוד השופט א' שם

ה המבקש:

עובד רAOBN

נ ג ד

המשיבת:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בתל אביב-יפו, מיום 15.11.2017, בע"פ 17-04-6483, שניתן על ידי כב' הרכב השופטים: ד' ברילינר – שופטת עמיתה; ש' יניב; ו-ג' גונטובסקי

בשם המבקש:

עו"ד אופיר כתבי; עו"ד הדר שריר

ההחלטה

1. לפניו בבקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בתל אביב – יפו (כב' הרכב השופטים: ד' ברילינר – שופטת עמיתה; ש' יניב; ו-ג' גונטובסקי), בע"פ 17-04-6483, מיום 15.11.2017. בגדרו של פסק הדיון, נדחה ערעורו של המבקש על גזר דיןו של בית משפט השלום בתל אביב – יפו (כב' השופט ש' מלמד), בת"פ 15-02-22047, מיום 21.02.2017.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

2. נגד המבוקש הוגש כתוב אישום מתוכנן לבית משפט השלום בתל אביב – יפו, אשר ייחס לօ逞 עבירה של תקיפה, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מעובדות כתוב האישום עולה, כי ביום 12.12.2014, התק"י"ם משחק כדורגל בין קבוצת "הפועל מושבה" לקבוצת "מכבי שעריים" באיצטדיון "וינטרא" בעיר רמת גן. לפי הנמסר, בסמוך לאחר שיריקת סיום המשחק, עת ירד צוות השיפוט אל חדר ההלבשה, תקף המבוקש, שהינו אוחד "מכבי שעריים" את סאלם ابو חרמה (להלן: המתלוון), ששימש כעוזר שופט (קווין) במהלך, בכך שזרק לעבר המגרש כוס משקה עם קוביות קרח, אשר פגעה באפו של המתלוון.

3. ביום 05.10.2016, הוגש המבוקש, על פי הודהתו, בהסדר טיעון, בעבירה שייחסה לו בכתב האישום המתוכנן. הצדדים הגיעו להסכם, לפיו התביעה טען למאסר על תנאי, קנס כספי ופיזי מוסכם למתלוון בסך 2,000 ₪; ואילו ההגנה תהיה רשאית לטען "באופן פתוח". לנוכח בקשה בא כוחו, הופנה המבוקש על ידי בית משפט השלום אל שירות המבחן, לשם הכנת תסקיר מבחן בעניינו, שבמסגרתו תיבחן סוגית אי הרשעה. בתסקיר נאמר, כי למבקר אין עבר פלילי; כי הוא לוקח אחריות על ביצוע העבירה בה הוגש; וכי שירות המבחן התרשם שלא נדרש, בעיתוי הנוכחי, התרבותות טיפולית. לאור האמור, ונוכח הערכת שירות המבחן כי הרשעה בדיון "עלולה לפגוע בעתידו התעסוקתי/או התנדבותו ארוכת השנים של הנאשם [המבקר] במשטרת ישראל, ולאחר כך שהוא נעדר עבר פלילי, ומדובר באדם נורמטיבי, ועל מנת לעודד את התנהלותו התקינה בחברה", המליץ שירות המבחן לסייע את ההליך ללא הרשעה, לצד הטלת צו של"צ בהיקף של 120 שעות, במסגרת "נתיב החסד" בתפקיד "שליחויות ואחזקת".

4. ביום 21.02.2017, ניתן גזר דין של בית משפט השלום. בית משפט השלום קבע, כי יש להוור את הרשותו של המבוקש בדיון על כנה, באלו המילimits:

"ראשית, לחומרת העבירה כפי שציינתי אין זו העבירה החמורה בספר החוקים, אולם עדין ה תלמות קהן ה צופים המגיעים למבקר כדורגל והופכים אותו לשדה התגששות בין הקבוצות היריבות היא חמורה דיה כדי להביא להרשותה הנאשם [המבקר]. התנהלות זו פוגעת בכלל ה צופים וחושם להגעה למגרשים מפני יפגעו מלאימות אחד ה צופים הפורעים. בנוסף, הנאשם [המבקר] שהשתתף באירוע ספורטיבי, הפר בהינך יד לחלק מהאלימות השוררת במגרשי ה כדורגל, הנאשם [המבקר] על פי דבריו ב"כ הנאשם [המבקר] זרך כוס עם קרח בפייזות לעבר מגרש כדורגל. גישה זו היא סלחנית ולא ראייה. לא ברור לבית המשפט מה ההבדל בין השלתת כוס עם קרח להשלכת חוץ קשה שיש בו פוטנציאלי פגעה קשה. הנאשם [המבקר] לא נהג בפייזות. הנאשם [המבקר] נהג במחאה על חוסר הסכמה עם החלטת שופט ה כדורגל. התנהלות זו של הנאשם [המבקר] מעידה על העדר גבולות והעדר עכבות. התנהלות זו ראייה לגינוי ולא לסלchnות".

במשך, הבהיר בית משפט השלום, כי נוכח חלוף הזמן מהמועד בו המבוקש הפסיק את התנדבותו; והעובדה כי לא עולא מהכתב שהוגש בבית המשפט, כי המשטרה מסכים לקבל בשנית את המבוקש לצורך התנדבות, גם אם לא ירושע, "לא ברור כי מדובר בפגיעה קונקרטית, ומעבר לכך לא ברור כי אי הרשעה תתרום לשיקום הנאשם [המבקר]". לאור האמור, דחה בית משפט השלום את בקשת המבוקש לביטול הרשותו בדיון. בהמשך, קבע בית משפט השלום כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-9 חודשים מאסר בפועל, והשית על המבוקש את העונשים הבאים: 3 חודשים מאסר על תנאי, לפחות המבוקש את העבירה בה הוגש; קנס כספי בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תමורתו; ופיזי כספי למתלוון בסך 2,000 ₪.

5. המבוקש הגיש ערעור לבית המשפט המחויז, אשר כoon כלפי החלטת בית משפט השלום שלא לבטל את הרשעתו. ביום 15.11.2017, דחה בית המשפט המחויז את ערעורו של המבוקש, בקובע כי אין להתערב בהחלטתו של בית משפט השלום לעניין הרשעה. בית המשפט המחויז ציין, כי קריית התסוקור מעוררת סימפתיה כלפי המבוקש שלא ספק עבר כברת דרך ארוכה והוכיח עצמו לאורך כל שנותיו. לאחר זאת, הטעים בית המשפט המחויז, כי:

"מדינת ישראל מתמודדת, והרשות הוא שלא הצליחה יתרה, בתופעת האלים בספורט. המקרה הנוכחי הוא ביטוי נוסף, גם אם לא מהחמורים ביותר, לתופעה מכוערת זו. משומ שהחלטת השופט במשחק לא מצאה חן בעינו נתן המערער [המבקש] ביטוי לכעסoso בכר שהシリCos עם קרח לעבר המגרש... התוצאה שהתרחשה בשטח מדברת بعد עצמה והקoon נפגע. המסר שאמור לצאת מbatim המשפט צריך להיות חד ממשמעו וברור והוא כי אלימות בספורט מחייבת אמירה ערכית, משפטית ועונשית הולמת. הרשעה הינה האמירה הנורמטיבית וזה מן הראו שטאmr".

בהמשך, התייחס בית המשפט המחויז לנזק הקונקרטי שייגרם, לכארה, למבוקש, וקבע כי לא שוכנע כי האחרון מתקיים; וכי "הפגיעה יכולה להתנדב ספק אם היא תהיה תוצאה נקודתית של הרשעה, בהבדל מעצם קיומו של ההליך הפלילי – תהא תוצאה אשר תהא".

הבקשה לרשות הערעור

6. בבקשת רשות הערעור שלפני, מציג המבוקש על החלטות הערכאות הקודומות שלא לבטל את הרשעתו בדין. במסגרת הבקשה, טוען המבוקש, בין היתר, לקיום של שיקולי צדק מצדדים את התערבותו של בית משפט זה לשיטת המבוקש, נסיבותיו האישיות יוצאות הדופן, אשר "אין מתחמות רק בתנאי גידול קשיים אלא מתפרשות גם על האופן בו הצליח המבוקש לבנות ולשים עצמו 'لتפארת' מעוררות "שאלת אונושית מצפונית", ומהיבות מתן "משקל יתר לאינטרס הפרט של שיקומו, ולאפשר לו להמשך ולבסס את דמיון העצמי כאזרח האמון על שמירת החוק". בנוסף, טוען המבוקש כי נפלה שגגה בעניינו, אשר מעלה שאלת משפטית עקרונית הנוגעת ל"מקבילית הכוחות" הנדרשת בהוכחת נזק קונקרטי, שייגרם לנשאם מהותרת הרשעתו על כנה. לגישת המבוקש, מעבר לעניינו הפרט, יש מקום ליתן אמירה עקרונית בנושא זה, ולשקל הנגativa רף גמיש ומרוכך לבחינת שאלת הנזק הקונקרטי, כאשר המשתנים האחרים בנסיבות הינם בעלי משקל רב. המבוקש טען, בהקשר זה, כי "noch נסיבות ביצוע העבירה, חלוף הזמן וביעיר נסיבותיו האישיות החרגות, גם אם לא שוכנע בית המשפט כמו 'לחלוtin', כהגדרתו, כי יתרחש נזק קונקרטי, היה מקום לביטול הרשעתו של המבוקש". על יסוד האמור, טוען המבוקש כי יש ליתן לו רשות ערעור, לדון בערעורו לגופו ולבטל את הרשעתו בדיון.

דין והכרעה

7. הלכה היא, כי רשות ערעור "בגղול שלישי" ניתנת במסורה וכן במקרים חריגים, בהם מתעוררת שאלת משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבה היקף, החורגת מעניינים הפרט של הצדדים להיליך; או במקרים בהם מתעורר חשש מפני עיוות דין מהותי או אי-צדק שנגרכם לבקשת (רע"פ 9171/16 לבונה נ' מדינת ישראל 2017(5.1.2017); רע"פ 10059/16 בד"ר נ' מדינת ישראל (14.3.2017); רע"פ 5995/17 כהן נ' מדינת ישראל (5.9.2017)). לאחר שעינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, הגעתו לכל מסקנה, כי הבקשה אינה עומדת באמות המידה האמורה, שכן היא עוסקת בעניינו הפרט של המבוקש, ואין מתעורר חשש לעיוות דין

או לחוסר צדק שנגרכם לו. די בכר כדי לדוחות את הבקשה לרשות הערעור.

8. למעלה מן הצורך, אצין את זאת. הימנעות מהרשעה של הנאשם שביצע עבירה, תעשה במסורת, וכפי שציינתי ברע"פ 5100 מסארווה נ' מדינת ישראל (28.7.2014):

"תוצאה של הימנעות מהרשעה, חרב הקביעה כי הנאשם ביצע את העבירה, היא תוצאה חריגה, השמורה למקרים מיוחדים ווצאי דופן. שני תנאים מצטברים נקבעו, על מנת להימנע מהרשעה: ראשית, על הרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרא המסוים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונישה האחרים" (ע"פ 96/2083 תמר כתב נ' מדינת ישראל (21.08.1997); רע"פ 1931/2015 מיססקו נ' מדינת ישראל (26.3.2015)).

אשר לתנאי הראשון שעוניינו בכר, כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרא המסוים על הרשעה, נראה בבירור כי תנאי זה אינו חל במקרה דן. הערכאות הקודמות היטיבו לתאר את הבעייתיות הגלומה בהתנהלותו של המבוקש, אשר נהג במקרה בשל חוסר הסכמה עם החלטת שופט הcadrogel, וננתן ביטוי לכעסיו בכר שהשליך חוץ קשייש בו פוטנציאלי של פגעה, לעבר המגרש, ופגע בקווון. בכר, הפק המבוקש, בהINF יד, לחלק מנוף האלים השרורת במגרשי הcadrogel, אשר יש לעשות הכל על מנת למגרה ולעקרה מן השורש, גם בדרך של עונישה מוחשית. אשר לתנאי השני, ספק בעיני אם הוא מתקיים בעוניינו של המבוקש, שכן לא הוכח כי יגרם למבוקש נזק ממשמעותיו וקשה, ככל שהרשעתו תיוותר על כנה, ואף לא הוכח כי התנדבותו במשפטת ישראל תחודש בשנית, גם אם תבוטל הרשעתו בדין. אצין עוד, באשר לתנאי השני, שעוניינו שיקולי השיקום, כי יש לו חשיבות מוגבלת בענייננו, בהינתן העובדה כי העבירה אותה ביצע המבוקש מצדיקה את הרשעתו בדין, ואני מוצא כי מתקיים טעם מיוחד, המצדיק הימנעות מהרשעה במקרה דן. עוד ראוי להוסיף, כי העונש שהושת על המבוקש הינו ראי ומואزن, ומבטאת התחשבות בכלל השיקולים האפשריים לקולה, ולא מצאתי כי יש בסיס להתערבותו של בית משפט זה ב"גלאול שלישי".

.9 סוף דבר, הבקשה לרשות ערעור נדחתה בזאת.

ניתנה היום, כ"ז באדר התשע"ח (14.3.2018).

ש | פ | ט